

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

V. De Officij Arbitri Cessatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

ARTICULUS V.

De Officii Arbitri Cef-
fatione.

SUMMARIUM.

55. Cessat id Arbitri morte,
56. Diuturnâ ejus absentia &c.
57. Morte compromittentium, etiam unius,
58. Mutuâ eorum consensu.
59. Arbitri recusatione,
60. Deficiente conditione & lapsu termini,
61. Compromittentium unius ab arbitrio recessu,
62. Pronuntiatione arbitri definitivâ.

55. **Q**uemadmodum Judicum præsertim delegatorum, sic & Arbitrorum Compromissariorum officium ac potestas ut-
versimodè finitur: &

Primò quidem, morte arbitri: & si plures sint, etiam ex ipsis unius, c. Unò 42. de Offic. deleg. quò relatum Gregorii IX. rescriptum est, Unò delegatorum vel Arbitrorum rebus humanis exemptò eorum officium expiravit: nisi aliud in delegatione vel compromisso fuisse expressum; ut scilicet transeat ad hæredes aliòve successores, vel compromissarium unò defunctò reliqui procedant, l. Diem 27. §. 1. & l. Non distinguemus 32. §. 13. ff. de Recept. arbitr. Glossa in c. cit. V. Delegatorum. Ratio est; quia in plures arbitros simpliciter assumptos compromissum censetur, ut super re controversa vel negotio arbitrium omnes simul proferant, arg. l. Duo 39. §. de Re judic.

Secundò, diuturnâ absentia arbitri, ex quacunque causa profecti ad partes remotas, diùque non redituri, arg. l. Longius 18. ff. de Judiciis, Panormit. in c. Presentata 50. de Test. & artest. n. 2. & Laiman in c. cit. n. 2. & quavis aliâ causâ impediende, quò minus arbitri in causâ procedere, eamve intra tempus partium consensu præfixum terminare possint, Molina Tract. 5. de I. & I. disp. 43. n. 1.

Tertiò, morte compromittentium utriusque, vel etiam unius tantum, c. Ex parte 10. ut adèd compromissum ad compromittentium hæredes non transeat, c. fin. & l. Diem cit. §. 1. Panormit. in c. cit. n. 9. Nisi partes pro se & hæredibus compromississent, c. cit. vel compromississet universitas; hanc enim constituentium aliquibus mortuis compromissum non solvi, cum Blanco de Compromiss. 9. 7. n. 2. & 5. rectè notat Bruneman. in l. cit. n. 8. & 9.

Quartò, mutuò consensu partium compromittentium, sicut contractus ceteri, sic etiam compromissum solvitur, l. Sed si 9. §. 5. ff. de Recept. arbitr. uti & si de re, super qua compromissum est, à partibus sit transactum, l. Non distinguemus cit. §. 5. earumve una totum jus, quod circa rem controversam habuit, alteri cesserit; cum enim ita, sicut & rei, super qua compromissum est, interitu litigium, quod circa rem fuit, cesset, etiam compromissum solius litis, quæ de ea fuit, dirimendæ causâ placitum, cessabit, Molina disp. cit. n. 4.

Quintò, reculatione arbitri, tanquam compromittentium uni meritò suspecti; propter odium capitale, affinitatem, aliàmve necessitudinem cum litigantium altero supervenientem &c. l. Licet 15. ff. Rubr. cit. adèd; ut, si arbiter, ne ob

ne ob suspicionem sententiam dicat, rogatus, eam nihilominus dixerit, sententia doli exceptio valeat opponi, *l. Non distinguemus cit. §. 14. ubi Bruneman. n. 17.*

60. Sexto, deficiente conditione, sub qua fuit compromissum, *l. Litigatores 11. §. fin. Et lapsu termini, à partibus ad definiendam litem suam arbitro præfixi, nec prorogati, l. Quid tamen 21. §. 5. ff. Rubr. cit. Vallens. ad hanc Rubr. §. 7. V. Terriò & ibi Pirrhing à n. 84.*

61. Septimò, unò compromittentium ab arbitrio recedente, litemque movente coram iudice Ordinario; licet enim hoc casu recedens solvere cogatur poenam, si quæ compromisso fuit adjecta, compromissum tamen finitur; ut causa coram iudice ordinario deinceps ventulanda, & definitiva ejus pronuntiatione terminanda sit, *l. Si quis rem ff. Rubr. cit. ubi Bruneman. n. 1. cit. Pirrhing n. 95.*

Octavò, pronuntiatione definitiva super tota vel omnibus causis, super quibus in arbitrum est compromissum, *l. Qualem 19. §. 1. ff. Rubr. cit. cum ea officio suo plenè functus sit; ut sententia suæ aliquid addere vel detrachere, eam corrigere vel mutare amplius non possit saltem, si pronuntiatione sua à forma compromissi non recessit; si enim ejus pronuntiatione compromisso non congrueret, sed esset contraria, ea tanquam invalida officio suo functus dici non potest; cum, quòd nullum est, nullum habeat effectum, c. Illud 8. de Jure patronat. & l. Si se 4. §. 6. ff. de Re judic. Dixi etiam, Definitiva & Super tota vel omnibus causis; quia interlocutorie duntaxat, vel super uno casu articulo, vel super una ex pluribus causis collectivè commissis pronuntians, officio suo compromissarius non detungitur, neque arbiter definit esse, cit. Pirrhing n. 84.*

Libri I. Institutionum Canonicarum FINIS.

